

MARIANNA GAJDA

ur. 1928; Zabłocie

Miejsce i czas wydarzeń	Zabłocie, dwudziestolecie międzywojenne, II wojna światowa
Słowa kluczowe	projekt Etnografia Lubelszczyzny, etnografia, kultura ludowa, zwyczaje, wierzenia, folklor magiczny, uroki, odczynianie urokó, zauroczone krowy, sznureczki z lnu

Odczynianie zauroczonych krów

Mieliśmy dwie krowy, wyprowadziłam w pole, jeszcze tam z półtora kilometra. I kiedyś się sadziło po burakach groch, tak tylko buraki w rzundki, tak w poprzek się sadziło. Poszłam tego grochu sadzić, a ona [sąsiadka] sadziła tam. I ona się mnie pyta: „Nie macie wy czasem wody, bo mi język całkiem spuchł?” - Mówię móm. Ale łuna tak przyszła ty wody się napiła i tak mówi: „Oj te krowy to musi – a łuny były na koniczynie powiunzane una mówi - te krowy to musi po wiadrze mlika dadzu, bo w koniczynie stoju!” Ja mówię - ile maju tyle dadzu! Łuna zabrzała się i poszła do dumu. Myślisz, że te krowy jadły? Nie jadły, ryczały. No i tego posadziłam, zagnałam do dumu, nie mogłam nastarczyć za niomi. Przygnałam do dumu. W południe doić. Ani jedno, ani drugo nie da do siebie dostumpić. Siadłam pod jedno – jak trzepnęła wiadro, poliwać przestała, bo to poliwone było. Trzy dni rześmy się mordowali i mamusia i tatuś, bo to krowy dostały. No nic nie radziło. Mojego dziadka babcia [siostra] w Garbowie to ona zamawiała. [...] I łon poszedł, pojechała w niedzielę [...] mówi babciu tak i tak. „Czekoj jo ci nawiąże sznurków!” No i wis co, ta babcia mnie chciała nauczyć. Umarła w sierpniu, a ja w czerwcu piełam buraki i przyszła ta babcia do mnie i mówi: „Czekaj Maryś jo cie Maryś naucze wiązać węzełków.” A jo wtedyśmy mieli mularzy i jo mówię - babciu nie zawracać mi głowy! Jo chce dziś buraków dopleć, kiedy indzi. A mieli ci taku zapaske, jak to kiedyś była takie ze lnu zgrzewne, takie dłużenie troczki. [...] Na rence, na sznurek, na rence, jak ci poprzekładała, dwadzieścia cztery jeden od drugiego w taki łodległości. I wtedy dziadek przywiózł te sznurki i mówi: „Weź tak po wymionach i zawiunż im na grzbiecie.” I tak zawiunoł. [...] Popatrz siadłam pod jedno pod drugu, wydoiłam, nie ruszyła się. I wierze. W to to wierze.

Data i miejsce nagrania	2010-01-10, Zabłocie
Rozmawiał/a	Magdalena Wójtowicz
Transkrypcja	Magdalena Wójtowicz
Redakcja	Piotr Lasota
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"